

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.273/2020/4.

A felperes:

felperes neve

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Koruhely Péter ügyvéd

Az alperes:

alperes neve

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kókai Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kókai Gábor)

Sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezett határozat száma:

(település neve)-i Törvényszék, 10.P.20.454/2020/21.

A fellebbezést benyújtó fél, a fellebbezés száma:

A felperes, 10.P.20.454/2020/23.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részének második bekezdését kijavítja akként, hogy az alperes az elsőfokú ítéletben meghatározott helyreigazító közleményt az (internetes oldal címe) kezdő oldalán köteles közzétenni. Az így kijavított elsőfokú ítéletet **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6350 (hatezer-háromszázötven) Ft másodfokú perköltséget, valamint az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes évek óta foglalkozik kutyák tartásával, versenyeztetésével és kiképzésével. Tevékenységét különböző tanyásingatlanokban, legutóbb az általa bérelt **(település neve)-i, (tanya címe)**. szám alatti tanyán folytatta, ahol 40 - 50 db ebet, köztük 6 - 8 közép-ázsiai juhászkutyát tartott. A **(megye neve)** Megyei Kormányhivatal **(település neve)-i** Járási Hivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Osztály munkatársai 2019. november 21-én, majd december 16-án ellenőrzést tartottak a telepen, amelynek során azt tapasztalták, hogy a nagytestű kutyák 2 - 3 méter hosszú láncon vannak kikötve, több állat alutáplált, tálaik üresek, víz nincs kirakva, a kutyaházak teteje helyenként beszakadt, az állatok sárban, pocsolóban, bélsarukban vannak, házuk alá gödröt ástak. A tapasztaltakról készült jegyzőkönyvekben rögzítették, hogy álláspontjuk szerint a

tulajdonos az állatokat nem a jó gazda gondosságával tartja, a tartási körülmények nem zárják ki a kutyák későbbi testi és pszichés károsodását. A rossz tartási körülmények miatt javasolták az állatok mielőbbi elkobzását és a tulajdonos állattartástól való eltiltását.

- [2] A novemberi helyszíni szemlét követően az ott észlelték alapján az állatvédelmi hatóság a **(határozat száma)** számú határozatával kötelezte a felperest a tulajdonában lévő, a **(település neve)-i, (tanya címe)**. szám alatt tartott ebek vonatkozásában az állatok tartására vonatkozó szabályok 8 napon belüli betartására. Felhívta továbbá a felperes figyelmét, hogy a kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezménye az állatok elszállítása illetve elkobzása lehet. A Szegedi Törvényszék a közigazgatási határozattal szemben a felperes által előterjesztett kereset alapján hozott **(ítélet száma)** számú ítéletével a közigazgatási határozatot megsemmisítette. Az ítélet indokolása szerint a közigazgatási hatóság megsértette a jelen per felperesét megillető iratbetekintési jogot, nem tett eleget indokolási kötelezettségének, emellett a határozat rendelkező része nem egyértelmű, és ezért nem végrehajtható.
- [3] A felperessel szemben a fenti közigazgatási eljárást megelőzően korábbi állattartó tevékenységével összefüggésben állatkínzás büntette miatt eljárás indult, amely a **(település neve)-ii Járásbíróság 17.B.774/...../51. számú felmentő ítéletével első fokon befejeződött, az ítélet nem jogerős.**
- [4] A (híroportál címe) internetes hírportálon 2020. február 10. napján „Visszaeső állatkínzó: újabb kutyapokol egy **(település neve)-i tanyán**” címmel cikk jelent meg a felperes által bérelt tanyában működő kutyatelepről. Az írás arról számol be, hogy a felperes, aki ellen jelenleg is bírósági eljárás van folyamatban állatkínzás ügyben, újabb tanyán folytatja tevékenységét, ahol a cikkben részletezett igen rossz körülmények között tartja a kutyáit. A cikk a mai napig is elérhető a (link neve) link alatt.
- [5] A felperes a fenti cikk helyreigazításaként az alábbi közlemény közzétételét kérte az alperestől: „Helyreigazítás: A 2020. február 10. napján (hétfőn), a (link címe) link alatt közzétett „Visszaeső állatkínzó: újabb kutyapokol egy **(település neve)-ii tanyán**” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a cikkben szereplő **(személy neve)** visszaeső állatkínzó, kutyákat sanyargat, negyven kutyát tartott embertelen körülmények között, a bérelt telephelyén húsz kutya senyved láncon, hasonló szaporító telepet rendezett be egy **(település neve)-ihez közeli tanyán**, ezen a tanyán folytatja a kutyák kínzását, csak hébe-hóba jár ki a tanyára, valamint a 2016. februárjában a hatóságok és az állatvédők által elkobzott 64 kutya csontsovány volt. Továbbá valótlanul híreszteltük, hogy elhullott kutyákat feldarabolja, és megeteti a többivel. Azt a való tény, mely szerint újrahasznosított hűtőszekrények szolgálnak kutyaól gyanánt, abban a hamis színben tüntettük fel, mintha az nem felelne az általános, többek között a menhelyek által folytatott gyakorlatnak.”
- [6] Az alperes a helyreigazítási kérelemnek nem tett eleget.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetében a helyreigazítás iránti kérelmében foglalt közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest az általa megjelölt helyen, formában és időtartamban. Keresete jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (3) bekezdésében, 12. §-ában, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 495. § (1) - (2) bekezdésében és 496. § (1) bekezdésében foglaltakat jelölte meg. Hivatkozott továbbá a Legfelsőbb Bíróság PK. 13. és 14. számú állásfoglalására. Állítása szerint a sérelmezett cikkben foglaltak nem felelnek meg a valóságnak, a 2019. novemberi hatósági ellenőrzést követően az ott feltárt hiányosságokat kiküszöbölte. Kérte továbbá az alperesi sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő **(település neve)-ii Lapok Kft.-t** kötelezni az általa felszámított 300 000 Ft ügyvédi munkadíj, mint perköltség és a feljegyzett 36 000 Ft eljárási illeték megfizetésére.

- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a cikkben közölt tények megfelelnek a valóságnak. Kiemelte, a „visszaeső” és az „állatkínzó” fogalmakat nem büntetőjogi értelemben használta a riportban, hanem a köznyelvben ismert tartalommal.

Az elsőfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az ítélet rendelkező részében pontosan megjelölt helyen, formában és időtartamban tegye közzé az alábbi tartalmú helyreigazító közleményt: Helyreigazítás - Valótlanul híreszteltük a „Visszaeső állatkínzó, újabb kutyapokol egy **(település neve)-i** tanyán” című 2020. február 10-i cikkünkben, hogy a cikkben szereplő **„(személy neve)** az elhullott kutyákat feldarabolja és megeteti a többivel, csak hébe-hóba jár ki a tanyára, valamint „Innen már jól látszik, hogy legalább húsz kutya senyved láncon.”. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és kötelezte a **(település neve)-ii** Lapok Kft.-t, hogy fizessen meg a felperesnek 25 000 Ft perköltséget, valamint az államnak 18 000 Ft eljárási illetéket. A feljegyzett kereseti illeték további részének megfizetésére a felperest kötelezte.
- [10] Határozatának indokolása szerint a sajtó-helyreigazítás speciális személyiségi jogi jogvédelmi eszköz, amely kizárólag a valótlan tartalmú tényállítások tekintetében vehető igénybe. Ezért lényegesnek ítélte a tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolását azzal, hogy annak alapja az ún. bizonyíthatósági teszt. Kiemelte, önmagában az a tény, hogy valamely állításhoz következtetés útján jutott el a sajtó, nem minősíti automatikusan véleménynek az adott tényállítást, a bizonyíthatósági tesztet ez esetben is el kell végezni annak megállapíthatóságához, hogy a következtetés tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősül. Tényállításnak, és megfelelő bizonyítottság hiányában valótlannak minősítette a cikkben szereplő azon közléseket, miszerint a felperes az elhullott kutyákat feldarabolja, és megeteti a többivel, csak hébe-hóba jár ki a tanyára, és hogy ott legalább húsz kutya senyved láncon. Alaptalannak ítélte ugyanakkor a „visszaeső állatkínzó” kifejezés és a felperes által tartott kutyákra vonatkozó „csontsovány” jelző használatával kapcsolatos keresetet. Álláspontja szerint ugyanis azok olyan vélemények, amelyek sajtó-helyreigazítás indokául nem szolgálhatnak, tekintettel arra, hogy az újságíró a jelzõt illetve a jelzõs szerkezetet az általa a perbeli helyszínen észlelt, és a perben igazolt tapasztalati tényekre és a hatósági bejelentésekre alapított következtetesként, a maga szubjektív értékítéleteként fogalmazta meg.
- [11] Ugyancsak alaptalannak találta a cikk felperes által kifogásolt további részeit érintõ keresetet, így a kutyák sanyargatásával és embertelen körülmények közötti tartásával, a hûtõszekrényben tartott kutyák elkobzásával, és az állatok felperes általi kínzásával kapcsolatos közlések helyreigazítására irányuló igényt. Rámutatott, ezek a sérelmezett közlések részben valós tényállításnak, és a tényállításra vonatkozó véleménynyilvánításnak minõsülnek, amelyekkel összefüggésben nincs helye sajtó-helyreigazításnak.
- [12] A perköltség viselésével kapcsolatos döntését illetõen kiemelte, a felperes a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogi képviselõjével kötött megbízási szerződésben kikötött megbízási díj megfizetését igényelte. Miután azonban a tárgyalás berekesztéséig nem csatolta a megbízási szerződést, nem igazolta okirattal az igényelt díj összegét, a részére megítélhetõ perköltség összege az általa megjelölttõl eltérõen az R. 3. § (3) bekezdése alapján volt meghatározható az alperessel azonos mértékû pervesztesség arányában. Rámutatott, az alperes a perköltségigényéhez kötelezõen csatolandó költségjegyzéket csupán adathordozón terjesztette elõ, ami ebben a formában nem volt figyelembe vehetõ.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [13] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elõ fellebbezést, amelyben keresete szerint kérte azt megváltoztatni. Kérte továbbá az alperesi sajtótermékért szerkesztõi felelõsséget viselõ **(település neve)-ii** Lapok Kft.-t az általa a csatolt költségjegyzékben felszámított 300 000 Ft elsőfokú és 150

000 Ft másodfokú perköltség, valamint a teljes feljegyzett első- és másodfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezni. Utalt arra, az elsőfokú ítélet rendelkező része vélhetően elírás folytán a helyreigazító közlemény <<https://hiros.hu>> kezdő oldalán történő közzétételét rendelte el, amely elírás korrigálását kérte.

- [14] A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b), c) és d) pontját jelölte meg. Fellebbezésének jogi indokai szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás több vonatkozásban is téves. Egyrészt ugyanis nem **(személy neve)-től**, hanem édesanyjától, **(édesanya neve)-től** bérelte a tanyát. Az ingatlanban az elsőfokú ítéletben írtaktól eltérően 2020. február végéig benne lakott, emellett 2020. február 10-éig nem lett valamennyi kutya elszállítva az ingatlanból. Hangsúlyozta, a kormányhivatal elsőfokú bíróság által hivatkozott határozatát a Szegedi Törvényszék a **(ítélet száma)** számú ítéletével megsemmisítette.
- [15] Álláspontja szerint a „visszaeső” és az „állatkínzó” kifejezések bizonyíthatósága nem vizsgálható külön-külön, emellett az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a „visszaeső állatkínzó” kifejezés véleménynyilvánítás. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében azt állapította meg, miszerint ő (a felperes) az állatainak köznap értelemben fájdalmat, szenvedést okozott, és ezért okszerűen vonhatta le az alperes azt a következtetést, hogy ő állatkínzó. Érvelése szerint az állatkínzás jogi és hétköznapi fogalma között nincs és nem is lehet különbség, a kifejezés köznyelvi és jogilag is ugyanazt jelenti. Kiemelte, a **(település neve)-ii** Járásbíróság a 17.B.774/...../51. számú ítéletével felmentette az állatkínzás büntette alól, ezért róla azt állítani, hogy állatkínzó, nem felel meg a valóságnak, és az ártatlanság vélelmébe ütközik, s mivel az állatkínzás nem bizonyított, fogalmilag kizárt ehhez kapcsolódóan a visszaeső jelző használata.
- [16] Hangsúlyozta, ugyancsak valótlan, alperes által nem bizonyított tényállítás, miszerint 2016. februárjában a hatóságok és az állatvédők által elkobzott 64 kutya csontsovány volt, továbbá hogy sanyargatta a kutyákat, illetve embertelen körülmények között tartotta őket, mint ahogy az is, hogy a **(tanya neve)** tanyán folytatta a kutyák kínzását. Sérelmezte, hogy ez utóbbi közlésekre vonatkozó keresetet elutasító döntését az elsőfokú bíróság nem indokolta.
- [17] Megismételte azt az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, miszerint állattartó körökben elterjedt a gépészettől megfosztott hűtőszekrények kutyaólkénti használata, így ennek a körülménynek az elhallgatásával a cikkíró valós tény hamis színben tüntetett fel.
- [18] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem az általa becsatolt költségjegyzékben felszámítottak alapján állapította meg a perköltségét. Hangsúlyozta, a költségjegyzék tartalmát bizonyító tényvázlat-kivonatot a tárgyalás berekesztése után csatolta.
- [19] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Kérte továbbá a felperest az általa felszámított fellebbezési perköltsége megfizetésére kötelezni. Fellebbezési ellenkérelmének indokai szerint a fellebbezés érdemi elbírálásra alkalmatlan, miután az nem tartalmaz határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezéseit a másodfokú bíróság mennyiben változtassa meg, az csak közvetett módon határozható meg az elsőfokú ítélet és a fellebbezés összevetésével. Álláspontja szerint a fellebbezési kérelem elbírálása szempontjából közömbös, hogy a felperes meddig lakott életvitelszerűen a tanyán, ezért ez a körülmény nem kell, hogy a felülvizsgálat tárgyát képezze. Fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, miszerint az „állatkínzó” és „visszaeső” kifejezés véleménynyilvánítás, amelynek megalapozottságát a perben kihallgatott **(tanúk neve)** egyértelműen alátámasztották. Kiemelte, önmagában az a tény, hogy egy elsőfokú büntetőítélet büntetőjogi értelemben nem minősítette az alperest állatkínzónak, még nem teszi valótlanná tartalmúvá az alperes által annak köznap értelemben az állatvédelmi törvény szerinti értelmezését szem előtt tartva alkalmazott kifejezést. Rámutatott, azt, hogy ugyanilyen körülmények között a felperes már több tanyán is tartott állatokat, a felperes folyamatos tevékenységéről széleskörű ismeretekkel rendelkező állatvédők bizonyították tanúvallomásukban. Kiemelte, az állatvédelmi hatóság ellenőrzéséről készült jegyzőkönyvek az alperesi álláspontot mindenben igazolják.

Az ítélet tábla döntésének indokai

- [20] Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében nyilvánvaló adminisztrációs hiba folytán a helyreigazító közlemény közzétételének helyeként tévesen jelölte meg a **(internetes oldal címe)** kezdő oldalát, ezért e tekintetben az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben foglaltak szerint kijavította a Pp. 353. §-a alapján.
- [21]. 370. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét - a jelen ügyben nem irányadó kivételektől eltekintve - az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) - d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak, így egyebek között a fellebbező fél határozott kérelme arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül (b) pont), a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkör (c) pont), és a felülbírálatot indokoltá tevő anyagi vagy eljárási jogszabálysértés jogszabályhely feltüntetésével történő megjelölése (d) pont). Jelen ügyben a felperes - a per fő tárgyát tekintve - az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatát kérte, ennek keretében keresete szerint kérte megváltoztatni az elsőfokú ítéletet. A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b), c) és d) pontját jelölte meg, és bár fellebbezésében nem tüntette fel, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete pontosan mely anyagi vagy eljárási jogszabály rendelkezéseit sérti, a keresetében hivatkozott jogszabályhelyekre, valamint jogorvoslati kérelme indokaira figyelemmel az állapítható meg, hogy véleménye szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdését, továbbá az Smtv. 12. § (1) bekezdését sértette meg azáltal, hogy a tényállást több tekintetben tévesen, sőt iratellenesen állapította meg, és alaptalanul utasította el keresete egy részét.
- [22] A Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősítheti, és ennek alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti. Lényeges azonban, hogy a felülbírálat e körben is a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között történhet. A felperes fellebbezésében alapvetően azt sérelmezi, hogy az elsőfokú bíróság nem minősítette valótlan tényállításnak a cikkben szereplő azon kijelentéseket, amelyek szerint ő (a felperes) visszaeső állatkínzó, a kutyáit sanyargatja és embertelen körülmények között tartja, továbbá hogy 64 csontsovány kutyát koboztak el tőle, valamint hogy nem minősítette a valóságot hamis színben feltűntető közlésnek, miszerint a cikk elhallgatta azt a tényt, hogy a gépészettől megfosztott hűtőszekrény kutyaólkénti hasznosítása megfelel az állattartók szokásos gyakorlatának. A fellebbezés elbírálása során a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy ezek a kijelentések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek, továbbá, ha tényállításnak tekinthetők, az alperes bizonyította-e azok valóságtartalmát, illetve hogy a hűtőszekrényvel kapcsolatos közlés hamis színben tünteti-e fel a valóságot. E kérdések elbírálása szempontjából lényegtelen, hogy a felperes meddig lakott a perbeli tanyában, mikor szállította el onnan valamennyi kutyáját, ki a tanya tulajdonosa, és hogy a bérleti szerződés mikor szűnt meg, éppen ezért a felülbírálat kereteit meghaladta az elsőfokú ítélet fenti ténymegállapításai helyességének vizsgálata.
- [23] A Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja szerinti felülbírálat keretében a másodfokú bíróság a fél által az első- vagy másodfokú eljárásban hivatkozott tény megállapítására bizonyítást folytathat le, és annak alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti. A felperes fellebbezésében nem kérte a másodfokú bíróságtól bizonyítás lefolytatását, így e felülbírálati jogkör fellebbezésben való megjelölése nem értelmezhető. Utal ugyanakkor az ítélet tábla arra, hogy a jogvita a rendelkezésre álló peradatok alapján elbírálható volt, a döntéshez további bizonyításra nem volt szükség.
- [24] Ténylegesen az ítélet táblának a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott felülbírálati jogkörét kellett gyakorolnia, és ennek során azt vizsgálnia, indokolt-e a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést levonni, a megállapított tényeket másként minősíteni,

vagy felülmérlegelni az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését. Ennek keretében az előzőekben már jelzettek szerint elsődlegesen azt kellett eldöntenie, a felperes „visszaeső állatkínzó” jelzővel illetése, valamint a cikkben szereplő közlés, miszerint a felperes elkobzott állatai csontsoványak voltak, továbbá hogy a felperes az állatait kínozza, sanyargatja és embertelen körülmények között tartja, tényállítás vagy véleménynyilvánítás, hiszen - miként azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében sajtó-helyreigazítás tárgya csak tényállítás lehet, véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja. A valós ténybeli alapokon nyugvó, konkrét tényekből a logika szabályainak megfelelően levont következtetés az Alaptörvény által oltalmazott véleménynyilvánítási szabadság körébe tartozik (BDT2018. 3903.), ugyanakkor vélemény, értékítélet, bírálat, következtetés is alapja lehet sajtó-helyreigazításnak, ha ezek valótlan tényállításon alapulnak, valótlan tényállítást fejeznek ki, illetve a valóságot hamis színben tüntetik fel (BH1976. 162., BH1983. 89.). Az, hogy egy állattal szemben tanúsított emberi magatartás állatkínzásnak minősíthető-e, illetve hogy adott esetben embertelennek tekinthető-e az állattartás körülményei, az állattal való bánásmód kimeríti-e a sanyargatás fogalmát, szubjektív megítélés kérdése ugyan, de mindhárom szó azok nyelvtani értelmét tekintve ténybeli tartalmat hordoz, nevezetesen azt fejezi ki, az állat szenvedésnek, bántalmazásnak, nélkülözésnek van kitéve, így ha a bántalmazás, szenvedés, nélkülözés ténye nem bizonyított, a felperesre vonatkozó állatkínzás, sanyargatás, embertelen körülmények közötti állattartás közlése alapot adhat sajtó-helyreigazításra. Jelen ügyben azonban az alperes megfelelően bizonyította a felperes által sérelmezett fenti vélemények ténybeli megalapozottságát. Az állatvédelmi hatóság 2019. november 21-i helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyve tényként rögzíti, hogy a nagytestű kutyák mindössze 2-3 méter hosszúságú láncon vannak kikötve, több kutya alutáplált, a kutyaürülék nincs eltakarítva. Kétségtelen, hogy az ellenőrzés alapján hozott közigazgatási határozatot a bíróság megsemmisítette, ennek indokát azonban eljárási szabálysértések képezték, nem pedig téves ténymegállapítások. A kutyák és a telep elhanyagoltságát (**tanúk neve**) tanúvallomása is alátámasztotta, s ezt igazolták a periratokhoz csatolt fényképek és videofelvételek is. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy a felperessel szemben állatkínzás bűncselekményének gyanúja miatt indult büntetőeljárásban még nem született jogerős döntés, és ezért az ártatlanság vélelméből eredően nem is állapítható meg, hogy a felperes e bűncselekményt elkövette. Egyetért ugyanis az ítélőtábla az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint az állatkínzás köznyelvi és büntetőjogi értelme nem azonos, az állatkínzás törvényi tényállását nem kimerítő magatartás is okozhat olyan szenvedést az állatnak, amelyet a közfelfogás állatkínzásként értékel.

- [25] Osztja az ítélőtábla az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját is, amely szerint a cikk a „visszaeső” kifejezést is annak köznyelvi tartalma szerint használja, nem pedig a szó büntetőjogi értelmében. Az pedig a felperes által sem vitatott tény, hogy a hatóságok által nem megfelelőnek ítélt kutyatartási tevékenységével összefüggésben a felperessel szemben közigazgatási és büntetőeljárás is indult.
- [26] Mindezek alapján az ítélőtábla arra a meggyőződésre jutott, az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként helyesen állapította meg, hogy a fellebbezés tárgyát képező, a felperest visszaeső állatkínzónak, a kutyáit kínzó, sanyargató és embertelen körülmények között tartó személynek bemutató közlések valós tényalapon nyugvó értékítéletek, ezért azok kapcsán sajtó-helyreigazításnak nincs helye.
- [27] A keresetben megfogalmazott, közzétenni kért helyreigazító közlemény szerint valótlan a cikknek az az állítása, hogy a 2016. februárjában a hatóságok és az állatvédők által elkobzott 64 kutya csontsovány volt. Ennek a mondatnak a nyelvtani értelmét figyelembe véve a felperes sem az elkobzás tényét, sem az elkobzott állatok számát tekintve nem tartotta valótlanoknak az írásban foglaltakat, csupán azt tagadta, hogy az elkobzott ebek csontsoványak voltak. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, az, hogy egy állatot ki és mennyire tart soványnak, szubjektív értékítélet

kérdése, így ez a közlés véleménynyilvánítás, ezért arra sajtó-helyreigazítás megalapozottan nem kérhető.

- [28] Ugyancsak nem ténykérdés, hanem vélemény az, hogy egy „kibelezett” hűtőszekrény alkalmas-e kutyák elhelyezésére vagy nem, így az alperes azzal, hogy a cikkben nem írt arról, vannak, akik szerint az ilyen „kutyaól” elfogadott elhelyezési mód, valós tény nem tüntetett fel hamis színben.
- [29] kifogásolta a felperes az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését is. Tény, hogy a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 2. § (1) bekezdés a) pontjára utalással számította fel. Az R. 2. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként felszámíthatja a közte és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíjat, ehhez azonban az is szükséges, hogy az igényelt költség összegét legkésőbb a tárgyalás berekesztéséig okirattal igazolja [Pp. 81. § (2) és (3) bekezdés]. A felperes azonban a megbízási díj összegét igazoló okiratot (a megbízási szerződés díjmegállapodást tartalmazó kivonatát) csak a tárgyalás berekesztését követően csatolta, így azt az elsőfokú bíróság nem vehette figyelembe. Valójában a felperes által a költségjegyzékben megjelölttől eltérő jogszabályhely alapján egyáltalán nem is lehetett volna a felperes javára perköltséget megállapítani, de ilyen irányú fellebbezés hiányában az ítélőtábla az elsőfokú ítéletnek ezt a rendelkezését erre alapítottnak nem változtathatta meg.
- [30] Minderre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [31] Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes által a másodfokú eljárásra az R. 3. § (3), (5) bekezdése és 4/A. §-a szerint felszámított, ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére.
- [32] Ugyancsak fellebbezése sikertelensége folytán köteles a felperes megfizetni a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket [Pp. 102. § (1) bekezdés].
- [33] Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2020. augusztus 24.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró

Dr. Béri András sk.
táblabíró